

VALTER CURZI

**MANUAL DE
CHIROMANTIE**

Traducere: **ANDREEA TEODORESCU**

**EDITURA LIDER
EDITURA CARTEA PENTRU TOȚI**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CURZI, VALTER

Manual de chiromantie / Valter Curzi;
trad.: Andreea Teodorescu - București: Lider, 2004

Bibliogr.

ISBN 973-629-039-5

I. Andreea Teodorescu (trad.)

133.6

MANUALE VISIVO DI CHIROMANZIA

Copyright © 2002 by Hermes Edizioni

Toate drepturile asupra acestei ediții în limba română
aparțin S.C. SUPEREXIM S.R.L.

B-dul Libertății nr. 4, bl. 117, et. 3, ap. 7, sector 4, cod 040128-București,
Tel: 337.48.81, 335.07.80, 0744.530.940, 0723.334.291; Fax: 337.48.22,
e-mail: lider@fx.ro; site: www.trustul-lider.ro

Cuprins

Introducere	7
Prefață	9
Munții	21
Liniile principale și liniile secundare	23
Cum să măsurăm linia vieții	113
Cum să măsurăm linia dragostei	115
Cum să măsurăm linia destinului sau linia lui Saturn	117
Cum să măsurăm linia capului	119
Cum să măsurăm linia lui Mercur sau linia stomacului	121
Anexă: Manualul de studiu al domnișoarei Le Normand	123
Bibliografie	163

Introducere

Mandala constituie gîndirea în imagini. Cititorul se implică în ceea ce vede.

Încă din copilărie, avem tendința de a ne aminti imagini, mai degrabă decît sunete sau cuvinte: imaginea mamei sau a tatălui, când ne trezim, de exemplu. Toate acestea ni se fixează în memorie ca imagine și își găsesc instinctiv o legătură cu sufletul, pentru că acolo se află eul nostru profund, legat în mod direct de experiențele prin care trecem.

Gnoti se auton, „Cunoaște-te pe tine însuți“, a spus Socrate. Cunoscîndu-ne pe noi însine, chiar și doar la nivel fizic, putem înțelege și ameliora ceea ce este pozitiv, precum și părțile negative.

Acest manual beneficiază de ilustrație pentru că, în această „societate a imaginilor“, sănătatea și convingătoarea reprezentările grafice decît cuvîntul scris.

Credem că manualele clasice prezintă o mare vitalitate intrinsecă, datorată fie limbajului elementar, fie dorinței de a se adresa publicului larg.

Chiar și Richelieu i-a comandat lui Tommaso Campanella, abia eliberat din închisoare, un mic tratat chiromantic, care a fost realizat pentru a se înțelege în grabă și în puține cuvinte termenii chiromantici.

În această lumină, se pare că și spiritul acestui manual își are izvorul în aceeași idee.

Ad maiora

Întotdeauna spre lucruri mai importante.

Prefață

Mâna ca formă de cunoaștere

Marele filozof grec Zenon din Elea, descriind gesturile mânii, vorbește despre criteriul veridicității.

Mai întâi, mâna este deschisă și degetele sănătăținse: acesta este primul moment al cunoașterii, cel în care sufletul acceptă pasiv imaginea sensibilă.

Apoi trebuie îndoite puțin degetele: în acest moment, subiectul este cel care acceptă reprezentarea receptată în suflet.

După care trebuie strîns degetele și închis pumnul: aceasta este reprezentarea concentrată care cuprinde întreg obiectul.

În fine, cealaltă mâină strînge pumnul închis (pumnul strîns al mâinii drepte, cuprins de palma mâinii stîngi): aceasta este știință, privită ca sumă a tuturor cunoștințelor.

Acum să trecem în revistă legile numerice care descifrează și interpretează laolaltă mâna și universul.

Mâna și numerologia

Legea unității

Palma este o casetă în care trebuie să căutăm secretele și să le descifrăm.

Legea unității reprezintă principiul de bază, forța energetică a Universului, forță care creează totul. Există o unitate materială a forțelor cosmice. Încă din epoca preistorică, ideea de Unu

care se ridică și se înalță ca să proreeze, atât la un nivel tainic, cât și la un nivel vizibil, a fost întruchipată de construcțiile megalitice, de menhire și monoliți de piatră.

Omul trebuie să caute și să-și găsească propria unitate în energia care îi guvernează corpul și funcțiile acestuia, și care nu poate fi disociată de corpul fizico-mental și spiritual. Se citește o mînă, după care se continuă cu cealaltă (în primul rînd palma stîngă, în cazul dreptacilor și palma dreaptă în cazul stîngacilor, adică mîna cea mai puțin utilizată), apoi, într-o ultimă fază, se elaborează sinteza.

Legea binară

Este o lege omniprezentă în Univers. Nimic nu poate exista în lipsa alternanțelor și a opozițiilor. Din acestea de altfel izvorăște complementarul care recreează unitatea. Chiar și structura umană își are originea în legea binară.

Audem două picioare și două brațe și două mîini, doi plămâni, doi rinichi și două emisfere cerebrale. Contrariile sunt prezente pretutindeni: alb și negru, zi și noapte... Legea ritmului este prezentă în alternanță: somnul precede trezirea, refluxul precede fluxul ș.a.m.d. Tot Universul este animat de această imensă pulsăție, la care participă toate lucrurile și ființele vii.

Legea ternarului

Ternarul, prin cunoașterea celor trei lumi, este cheia economiei umane. Corpul omenesc are trei centri care interacționează, fiecare având funcții foarte bine stabilite și delimitate:

- Capul este domeniul spiritului și al gîndirii.
- Toracele este domeniul vitalității.
- Abdomenul reprezintă domeniul instinctelor.

Această triadă corespunde centrilor intelectual, sufletesc și instinctiv. Legea care guvernează această triadă este corelată cu cea a analogiei și cea a echilibrului și deschide orizonturi nemărginite facultăților deductive.

Legea ternarului poate fi extinsă și aplicată chiar și lumii universale și spirituale și corespunde trinității, în religia iudeo-creștină. Pornind de la cele trei părți ale chipului, zona frontală (fruntea), zona centrală (ochii, obrajii și nasul), zona bucală (gura și bărbia), și considerînd că echilibrul este generat de dimensiuni relativ egale, din observația unei predominanțe a uneia dintre cele trei zone, putem deduce anumite aspecte ale caracterului sau ale temperamentului:

– *Dacă se impune partea frontală*, are cîștig de cauză cerebralitatea și mentalul.

– *Dacă predomină partea centrală*, avem de-a face cu o puternică instinctualitate și emotivitate.

– *Dacă partea bucală domină partea frontală*, aceasta ar putea scoate în evidență impulsuri sexuale greu controlabile.

Legea cuaternarului

Numărul patru este expresia echilibrului universal. Lumile au patru elemente care se regăsesc peste tot în natură înconjurătoare: cele patru faze ale lunii, cele patru anotimpuri...

Apa este simbolul stării volatile, focul este simbolul energiei eterice și imateriale și este simbolul mișcării lumilor atomice și subatomice.

Numărul patru exprimă îngrădirea rațională a spațiului uman cu simbolul pătratului. Legea cuaternară este evidentă chiar și la nivelul palmei, dacă se iau în considerare caracteristicile psihico-temperamentale pe care aceasta le dezvăluie. Coloritul, lungimea, aspectul compact, toate acestea ne permit să punem un diagnostic.

Coloritul palid, liniile albe late și rare din palmă sunt

specifice tipului limfatic, în timp ce coloritul gălbui închis, liniile subțiri și profunde sînt caracteristice tipului nervos; aceleași trăsături se regăsesc și la nivelul corpului uman: alb, moale și umed în primul caz; măsliniu, compact și uscat în al doilea caz.

Temperamente	Elemente	Corespondență cu palma	Colorit
Coleric	Foc	Linii mari, groase și drepte	Negricios, măsliniu
Melancolic	Pămînt	Linii drepte, subțiri și profunde	Gălbui
Sanguin	Aer	Linii numeroase, roșiatice și proeminente	Roșu
Flegmatic	Apă	Linii albe, pronunțate și puține	Palid

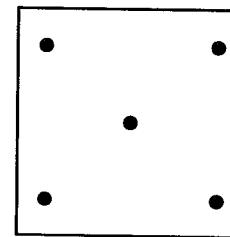
Tabelul corespondenței

Această lege a cuaternarului ne furnizează indicații privitoare la idiosincrasiiile, tendințele și caracteristicile temperamentale care modelează caracterul uman, care la rîndul său determină reacții și comportamente. O dată evidențiat temperamentul, se pot identifica predispozițiile persoanei pentru anumite boli și se poate acționa pentru a le preveni. Cele patru tipuri de temperament pot fi determinate prin intermediul legilor deja expuse, în special cu ajutorul legilor culorii și a ternarului.

Legea cvinară

Numărul cinci reprezintă, pe de o parte, suma primelor numere pare și impare, și pe de altă parte este jumătatea řirului primelor nouă numere cu excepția lui zero. Numărul cinci este

steaua în cinci colțuri, cele patru elemente occidentale și eterul cosmic, suful universal care se află în comunie cu spiritul și cu prana hinduistă.

Cele două triunghiuri pitagoreice sunt unite pentru a reprezenta stabilitatea și unitatea vieții umane, îndreptată spre un țel bine definit.

Numărul cinci înseamnă omul natural. Numărul cinci este reprezentat de cruce, cu cele patru brațe ale sale și centrul care simbolizează uniunea, ca în cazul omului vitruvian, redesenat de către Leonardo da Vinci, care circumscrie omul celor patru arte, mai puțin capul care conduce și al celor patru elemente fundamentale apa-aerul-pămîntul-focul, având în centru suful vital.

Cele cinci degete ale mâinii leagă pe Mercur și numărul cinci cu abilitățile manuale. Mâna dreaptă este simbolul lui Mercur, ca divinitate olimpiană, fiind mâna cu care scriu majoritatea oamenilor, încheie înțelegeri sau cîntă la un instrument, în timp ce mâna stîngă este în relație cu Mercur cel funebru, luntrașul sufletelor morților.

Numele celor cinci degete ale mâinii vin de la cei cinci Dactili creați atunci când Rea, la nașterea lui Jupiter (Zeus), și-a înfundat mâinile în pămînt. Fiecare deget al mâinii drepte se identifică cu vocalele alfabetului. Degetul mare este corespondentul vocaliei A și se numește Heraclie, degetul arătător este corespondentul vocaliei O și se numește Paone, degetul

mijlociu este corespondentul vocalei U și se numește Epimenide, degetul inelar este corespondentul vocalei E și se numește Iason, iar degetul mic, care este în mod tradițional asociat lui Mercur, este corespondentul vocalei I și se numește Aceside. Conform același raționament, degetul mare se identifică cu solstițiul de iarnă, cînd soarele renaște, degetul arătător cu echinoctiul de primăvară, degetul mijlociu cu solstițiul de vară, inelarul cu echinoctiul de toamnă și degetul mic din nou cu solstițiul de iarnă, cînd soarele moare. Numărul cinci, mijlocul scării numerice, oscilează permanent în sus și în jos, simbolizînd astfel sensul natural al lucrurilor, mișcarea și libertatea.

Legea senarului

Numărul șase este numărul perfecțiunii și al frumuseții. Cea de-a șasea Sephirot din Kabala Tipheret semnifică frumusețea și ornamentul. Șase sunt culorile; trei primare: albastru, galben, roșu și trei secundare: verde, oranž și violet.

Numărul șase este simbolul stabilității și al echilibrului, este numărul uniunii și al fecundării. După cum relatează Avesta persană, macrocosmosul a fost creat în șase etape: 1) cerul în 45 de zile; 2) apa în 60 de zile; 3) pămîntul în 80 de zile; 4) natura vegetală în 30 de zile; 5) animalele în 80 de zile; 6) omul în 75 de zile.

Numărul șase reprezintă universalitatea și armonia. Este numărul hexagonului și al stelei lui Solomon ☧, rege care și-a ridicat templul pe șase rînduri de trepte și al cărui tron era ridicat pe șase scări.

În steaua cu șase colțuri, care indică cele șase direcții spațiale, sunt prezente cele patru elemente principale, fiecare caracterizate de două calități: Focul, cald și uscat; Aerul, cald și umed; Apa, umedă și rece; Pămîntul, uscat și rece.

Senarul indică opoziția față de creator într-un echilibru instabil. Această opoziție nu este o contradicție, ci simplă

distincție, care probează ambivalența eului uman. Reunește două ansambluri de activități ternare. Poate inclina spre bine, dar și spre rău, înspre uniunea cu Dumnezeu, dar și înspre revoltă. Este numărul care simbolizează darurile reciproce și antagonismele, cel al destinului mistic. Exprimă simbolismul grafic a șase triunghiuri echilaterale înscrise într-un cerc.

Toate laturile unui triunghi sunt egale cu raza unui cerc, adică raportul circumferinței cu raza sa (2π).

Dar această perfecțiune virtuală poate da greș, și de aceea numărul șase reprezintă numărul luptei dintre bine și rău, numărul intermediu între principiu și manifestare. Lumea a fost creată în șase zile, în cele șase direcții ale spațiului, după cum spune Clemente Alessandrino, cele patru direcții cardinale, zenith și nadirul. Numărul șase este reprezentat prin hexagon, sau mai bine prin hexagonul stelat, care este îmbinarea a două triunghiuri răsturnate. Pentru hinduși, reprezintă întrepătrunderea dintre Yoni și Linga, echilibrul apei și al focului, simbolul tendinței expansive.

Două triunghiuri intersectate semnifică pecetea lui Solomon.

Triunghiul cu vîrful îndrepat în sus indică Focul.

Triunghiul cu vîrful îndrepat în jos indică Apa.

Triunghiul de foc tăiat la bază de către triunghiul de apă reprezintă Aerul.

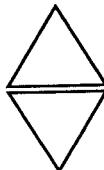

În timp ce triunghiul de apă trunchiat la bază corespunde Pămîntului.

Astfel, pecetea lui Solomon apare ca sinteză a contrariilor, expresie a unității cosmice și în același timp a complexității sale.

Steaua în șase colțuri reprezintă macrocosmosul și omul universal; steaua în cinci colțuri reprezintă microcosmosul și omul obișnuit. Numărul șase reprezintă îmbinarea a două contrarii, a unui principiu și a reflexiei sale răsturnate în oglinda apei.

Se poate astfel interpreta triunghiul cu vîrful îndreptat în sus ca expresie a naturii divine a lui Iisus Hristos, iar triunghiul cu vîrful îndreptat în jos ca reprezentare a naturii sale umane.

În palmă, numărul șase este situat în centrul palmei, în cîmpia lui Marte, și este determinat de două triunghiuri. Primul, triunghiul cel mare, format din linia vieții, linia capului și linia lui Mercur, indică dacă talentul și norocul săt bine reprezentate în viața persoanei, și de asemenea dacă sănătatea fizică și psihică se află într-un raport echilibrat.

Dacă acest prim triunghi este mic demonstrează căutarea unui echilibru posibil doar prin schimbarea totală a stilului de viață și a modului de a gîndi.

Al doilea triunghi, cel mic, este format din linia lui Saturn, linia capului și linia lui Mercur. Împreună cu muntele lui Mercur pronunțat, indică o minte sclipoare și putere de discernămînt în alegerile pe care le faci în viață.

Acest al doilea triunghi poate lipsi, dar uneori este prezent în palmă un alt mic triunghi format din linia vieții/linia capului și linia de trecere, care pleacă din linia vieții și ajunge cîteodată

să depășească linia capului. Acest triunghi indică o puternică predispoziție pentru medicina alternativă și pentru clarviziune, caracteristici evidente ale persoanelor ce posedă cel de-al șaselea simț.

Legea septenarului

Pentru a putea înțelege omul, este necesar să îl privim în ansamblul său, ceea ce nu înseamnă suma părților componente. Una dintre legile fundamentale ale universului este legea septenarului. Ființa umană deține șapte cavități care o pun în contact cu exteriorul. În palmă se găsesc cele șapte planete clasice. În Occident prima relaționare planete/munții palmei a fost făcută de către Enrico Cornelio Agrippa în lucrarea sa *Filosofia ocultă*, publicată în 1551. În trecut, numărul șapte apărea ca manifestare a Ordinii și a Organizării cosmice. Ca număr solar, apare pe monumentele antice, în coroana cu șapte raze în raport numeric cu cele șapte ceruri ale lui Zoroastru, cei șapte tauri care trag carul Soarelui în mitologia nordică, și mai ales cele șapte planete divinizate din cultura babiloniană, care au determinat zilele săptămînii pornind de la numele lor. Aceste divinități erau simbolizate de șapte stele, șapte cruci, șapte altare în flăcări, șapte cuțite însipite în pămînt sau șapte copaci. Planetele corespund celor șapte plante indicate de către Mercur – Hermes Trismegistul: Soarele – barba-ursului, Venus – sporiș, Mercur – cinci-degete, Marte – platan, Jupiter – trestia-de-zahăr, Saturn – crin-de-pădure, Luna – măces.

Șapte care guvernează timpul și spațiul este în Sfinta Scriptură numărul complet care semnifică întregul sau tot lucrul la care este aplicat. Solstițiul de vară are loc atunci când soarele trece în cel de-al șaptelea semn zodiacal; solstițiul de iarnă atunci când sunt parcurse încă șapte semne zodiacale. Între cele două echinoctii sunt șapte semne zodiacale. Astfel este acoperit tot ciclul solar. Simbol al abundenței și expresie a totalității divine, numărul șapte este numărul ordinii și al organizării spațiale:

astrele rătăcitoare au dat naștere ideii de șapte ceruri pe care le traversează sufletul în momentul în care se întoarce în Eternitate, Prințipiu Unic și Organizator al lumii, simbolizat de cele șapte zigurate, templele babiloniene care făceau legătura între cer și pămînt. Cele șapte stele din alcătuirea Ursei Mari și a Ursei Mici. Pentru antici, aceste șapte planete întruchipau, sub toate aspectele, caracteristicile posibile ale divinității și ale forțelor secrete ale naturii și ale inconștientului. Dar șapte este și numărul păcatelor capitale din Vechiul Testamentul, al ispășirii și al clarviziunii. În China, numărul șapte (qi), număr yang, este asociat femeiei, yin, cea care guvernează ritmul dezvoltării: la șapte luni apar dinții de lapte care cad la șapte ani.

Planeta	Simbol	Locul în palmă
Soare	☀	Munte sub degetul inelar
Luna	🌙	Munte în continuarea muntelui lui Mercur
Mercur	☿	Munte sub degetul mic
Marte	♂	În centrul palmei
Jupiter	♃	Munte sub arătător
Saturn	♄	Munte sub degetul mijlociu
Venus	♀	Munte sub degetul mare

*Tabelul corespondențelor alcătuit de Enrico C. Agrippa
(Celelalte diviziuni care cuprind și planetele Uranus, Neptun și Pluto sănătățile încă neclare)*

În Grecia, ziua a șaptea era consacrată lui Apolo, născut în cea de-a șaptea zi a lunii, cel de-al șaptelea zeu al celei de-a șaptea porți, care cîntă la o liră cu șapte coarde (heptacord). Și flautul lui Pan are tot șapte găuri și este simbolul armoniei celeste. Mitologia mai menționează cele șapte Hesperide, cei șapte copii ai lui Niobe, cei șapte ciclopi, cele șapte porți ale cerului. Este

numărul virginității, asimilat de către pitagoreici zeiței Minerva (Diana), născută din capul lui Zeus (Jupiter), zeiță fără mamă, veșnică și virgină, simbol al Rațiunii (4+3, Materie+Spirit).

Numărul șapte, perfectiunea plenitudinii, a desăvîrșirii, este un simbol comun al tututor religiilor. Egiptul venea șapte zile ai luminii și șapte ai tenebrelor, reprezentările celor șapte spirite ale penitenței și a celor șapte diavoli ai creștinătății. Religia islamistă are șapte ceruri, șapte pămînturi și șapte porți ale Paradisului, asociate de către sufiști celor șapte organe vitale.

Numărul șapte este numărul autorității rațiunii asupra naturii. Reprezintă puterea în echilibru care, traversând cunoașterea pozitivă, modelează și dă viață forțelor contradictorii ale destinului. Numărul șapte reprezintă victoria secretă asupra valorilor spirituale și materiale.